

(viz rozhodnutí čís. 13486 sb. n. s.), pokud se týče podle §§ 503 čís. 1 a 477 čís. 3 c. ř. s. K této zmatečnosti bylo přihlížeti z úřadu, třebaž nebyla žádnou stranou vytýkána. (§§ 471 čís. 7, 494, 513 c. ř. s. a § 35 zákona čís. 131/1931 sb. z. a n.)

Čís. 13884.

Není závady, by nemanželská matka nebyla v odvolacím řízení vyslechnuta jako svědkyně, třebaž byla v řízení u první stolice vyslechnuta jako strana, neodvolala-li se z rozsudku prvního soudu, jímž byl zamítnut její nárok podle § 167 obč. zák.

(Rozh. ze dne 25. října 1934, Rv I 1584/34.)

Žalobu nemanželského dítěte o uznání otcovství a o placení výživného, a nemanželské matky o zaplacení útrat slehnutí atd. procesní soud první stolice zamítl. Odvolalo se jen nemanželské dítě, jehož odvolání odvolací soud nevyhověl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání žalujícího dítěte a uvedl v otázce, o niž tu jde, v

důvodech:

Dovolání jest ovšem přisvědčiti v tom, že nebylo formální závady, by nemanželská matka nebyla v odvolacím řízení vyslechnuta jako svědkyně, ač byla v řízení první stolice vyslechnuta jako strana. Neboť tím, že se nemanželská matka proti rozsudku, pokud jím byl zamítnut i její žalobní nárok podle § 167 obč. zák., neodvolala, stal se rozsudek první stolice ohledně ní pravoplatným, nemanželská matka jako společník v rozepři ze sporu vypadla a nemohla proto, nemajíc v odvolacím řízení již roli strany, býti slyšena jinak než jako svědkyně. Avšak nemanželská matka byla v řízení první stolice slyšena, byť i jen jako strana, nižší soudy nevěřily její výpovědi z věcných důvodů a nikoliv proto, že vyprávěla jako strana, a neshledal-li odvolací soud, přihlížeje ke všem výsledkům průvodního řízení, důvodů, by důkazy opakoval nebo doplňoval, nelze v tom spatřovati kusost řízení.

Čís. 13885.

Domáháno-li se týmž návrhem prozatímního opatření jednak k zajištění peněžitého nároku, jednak k zajištění nepeněžitého nároku (vyloučení odpůrce z veřejné obchodní společnosti), musí konečný návrh na prozatímní opatření býti přizpůsoben těmto od sebe odlišným nárokům a musí v něm přesně, způsobem veškeru pochybnost vylučujícím býti určen prostředek k zajištění každého z nároků zvlášť. Není věcí soudu, by souhrnný návrh pro oba tyto nároky teprve sám vymezoval a rozdělával a volil zákonem přípustný prostředek k zajištění toho kterého nároku.

(Rozh. ze dne 25. října 1934, R II 462/34.)

Veřejný společník Alois K. domáhal se na druhém veřejném společníku Rudolfu T-ovi a) zaplacení 111.979 Kč, b) vyloučení žalovaného z veřejné obchodní společnosti Stavební keramika Alois K. a Rudolf T. K zajištění žalobních nároků navrhl žalobce proti žalovanému povolení prozatímního opatření: aby byla odpůrci Rudolfu T-ovi zakázána každá další jakákoliv dispozice ohledně společenského jmění firmy bez písemného svolení Aloise K-a i pokud se týče objednávek a závazku za firmu jakéhokoliv jednání, i pokud jest nižší než 5.000 Kč, dále jakákoliv správa neb zastupování a znamenání společenské firmy proti komukoliv a by bylo mu nařízeno, aby každý obchodní počín v rámci obchodního jednání této firmy ze společenské smlouvy Aloise K-ovi do tří dnů oznámil, jinak že každé jeho jednání stává se bez písemného svolení Aloise K-a neplatným pro společenskou firmu; aby odpůrci bylo zakázáno, by jakýkoliv peníz nebo nárok případného podílu proti firmě Stavební keramika Alois K. a Rudolf T., komukoliv postoupil, zcizil anebo vyplatil, aby Rudolfu T-ovi bylo odňato soudně oprávnění se společenskou firmou Stavební keramika Alois K. a Rudolf T. jakýmkoliv způsobem jednati a ji návenek zastupovati. Soud první stolice prozatímní opatření povolil. Rekursní soud zamítl návrh na povolení prozatímního opatření.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Podle §§ 54 čis. 3 a 402 ex. ř. musí návrh na povolení prozatímního opatření obsahovati mimo jiné označení exekučních prostředků, jichž má býti použito, části majetku, na které se má prozatímní opatření vztahovati, a má obsahovati všechna udání, která podle povahy případu jsou důležitá pro nařízení, jež má soud povolující vydati. Návrh na prozatímní opatření v souzeném případě neodpovídal těmto požadavkům a je již svou formou pochybený. Navrhovatel, opíraje návrh o žalobu podanou na odpůrce, ve které uplatňuje dva různé nároky, a) na zaplacení peněžité pohledávky 111.979 Kč, b) na vyloučení odpůrce z veřejné obchodní společnosti pod firmou Stavební keramika Alois K. a Rudolf T., nepřizpůsobil konečný návrh na povolení prozatímního opatření těmto od sebe odlišným nárokům, neurčil v něm přesně, způsobem veškeru pochybnost vylučujícím prostředek k zajištění každého z nároků zvláště. Takovéto přesné vymezení bylo v tomto případě tím spíše potřebné, poněvadž platí jiné podmínky pro nárok pod a), a jiné pro nárok pod b) (§§ 379, 381 ex. ř.). Není věci soudu, by souhrnný návrh pro oba tyto nároky teprve sám vymezoval a rozděloval a volil zákonem přípustný prostředek k zajištění toho kterého nároku, nýbrž povinností soudu je, aby rozhodl, zda stranou již navržený prostředek je k tomu kterému nároku přípustný, a zda jsou pro něj splněny zákonné podmínky. K výtce rekurentově, že prozatímní opatření mělo býti vydáno k zajištění obou nároků, poněvadž spolu právně i fakticky souvisí, nutno poukázati k tomu, co již výše bylo uvedeno, že totiž zákonné podmínky pro povolení každého z těchto nároků jsou různé (§ 379 druhý odstavec a § 381 čis. 1 a 2 ex. ř.), a různé též pro volbu prostředků zajišťovacích (§ 379

čís. 1 až 3 ex. ř. a § 382 ex. ř.), takže tato různost musí dojít výrazu v konečném návrhu přesným vymezením, což se v souzeném případě nestalo.

Čís. 13886.

Nezapsání změn nastalých a skutečně trvajících do obchodního rejstříku nemá vliv na trvání právního poměru, skutečností těm není odňata právní platnost a nemůže tím býti zkráceno právo majitele firmy, by takové změny dodatečně neopověděl k zápisu.

(Rozh. ze dne 25. října 1934, R II 474/34.)

Ing. R. uváděl v opovědi na rejstříkový soud, že přeložil svou továrnu v B. a tím i své sídlo do S. a že změnil předmět podniku a firmu, a žádal o zápis těchto změn. Rejstříkový soud nevyhověl žádosti. Důvody: Žadatel prodal svůj závod, speciální továrnu měřících a regulačních přístrojů v B. Robertu S-ovi, svoliv k tomu, by ke své osobní firmě »Robert S.« používal dodatku »dříve Ing. R.«. Žadatel, prodáv svůj závod v B., nemůže jeho sídlo, které není než místním střediskem, v němž podnik provozuje a jímž se podle čl. 21 obch. zák. řídí zápis do obchodního rejstříku, přeložit do S. Nemůže-li kupec podle čl. 23 obch. zák. převést firmu o sobě bez současného převodu závodu, tím méně může se tím způsobem převést sídlo. Poněvadž žadatel ohlašuje i změnu podniku pro svůj závod v S., jímž není tovární výroba měřících a regulačních přístrojů, jako v prodaném závodu v B., nýbrž strojírna, kotlárna, metalurgie a slevárna, tudíž podnikání zcela nové, pro něž také žadatel žádá o vystavení živnostenského listu, jde o zcela jiný, samostatný, na podniku v B. nezávislý závod. Žadatel svoliv, aby kupitel závodu v B. používal u své osobní firmy dodatku »dříve Ing. R.«, považuje tím svou firmu za zaniklou. Bylo proto jeho žádost o zápis přeložení sídla, změny podniku a firmy, kteréžto změny vnitřně spolu souvisejí, zamítnouti a žadateli, jehož firma prodejem podniku a odhlášením živnosti zanikla, uložit, by změnu tu podle čl. 25 a 26 obch. zák. k zápisu ohlásil. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud zrušil usnesení obou nižších soudů a vrátil věc prvému soudu, by o opovědi znovu jednal a rozhodl.

Důvody :

Nelze upříti oprávnění dovolacímu rekursu, pokud uplatňuje nezákonnost proto, že rekursní soud nepřihlížel ke tvrzeným skutečným změnám firmy, jež tu byly již před prodejem podniku v B., jen z toho důvodu, že změny ty nebyly zapsány do obchodního rejstříku. Rekurent uváděl již ve stížnosti proti usnesení soudu první stolice, že již před prodejem podniku v B. R. S-ovi přeložil ústřední správu do S., kde provozoval a měl tovární podnik v rozsahu širším, než byl podnik v B., a v němž dále obchody provozuje, a že nelze proto pokládati jeho firmu za zaniklou proto, že prodal vedlejší závod v B. Pakliže tyto okolnosti